

Lördagstads Allehanda!

Enligt eder tidning af den 21 Mars, d. d. 4te 67.
har jag blott för näje skull här med skrifvit en berättelse
som jag hört berättas af minas förfäder, så lydande

Om en gammal

det hån förr i tiden en liten Bondgård till 28 Måstad,
som Går. Egdes af en Smed med namnet Erikson som skulle
vara en mycket bister man, och supar,
i Löfrestad, om jag minns rätt så radet på 4te 31, Både en gam-
mal man, dett har genast in vid gatan som går genom byn
lödes ut, denne man var fattig och värde sig af att göra
säll Bottnar, Vagnkarvar, af snoris och sådant vidnes, (217)
denne man var som man säger mycket gudfruktig, läste alltid
Mycket i sin Bibel, och salmbok, Men denne man hade
alldrig någon natt frid, utan såg alltid en vit Vålmod stå öfver
sig vid sin bäng och lugnade, han var alltid rädd för denna vålmod
jick många gånger långa vägar för att få vara i fred och so,
han gick ända till fränninge, Men det blef samma resultat
vart han var eller var hengick,
Men, så en natt låg han i sin bäng, och läste sinna böcker som
han alltid brukade, så till sist så läser han St. Salmar 11: 176 =
när han så läste 3de de Vården, och läste orden, om värld och ont-
begär, och hela betänks här, Mig vilke frön dig draga,
da svarar Vålmoden, jag är en Gjöfvel, han säger, är du ingen Gjöfvel,
Men är du då, Vålmoden säger, jag är din syster, och han är =
ju för många är sedan död, ja så är det, Men varför har du ej bakt =
dette förr, som har gått här i så många år och skrämt mig,
svar, ej tid för, höll du något, ja, hvill du stanna så skall =
jag gå upp och kalla upp prästen, ja, och et vittne till, Men ni för =
ej tända ljus ty då kan ni ej få tala med mig, Mamma i fråga =
kallade allmant döfve vits, Han gick till prästen för hvilken han
föret talat och sitt spöke, prästens följde med, och Han var nyligen =
kommen till Löfrestad, och hette Ständing,

21
De kallade en man till, en smid som hete Pettersson,
Men man har alltid fött veta vad som af handlades mellan prästen
och prästaren, Mer än att Ekström hade mördat sin hustru,
Ekström gifte snart om sig, Ekström hade en flicka som hete
Silja som gifte sig med en drögar hans namn vet jag och så som man
många gånger hörd heta spöke men hon ej minnas det,
Den andra Ekströms hustru föde honom en flicka som hete Else
och Mor Ekström och hennes Else såg jag många gånger i min faders
hus, som ej låg långt ifrån, Men Ekströms andra hustru hade för
min mor många gånger, Antalet hur stor fara hon var i många
gånger och hur hon måste fly, och gömma sig var hon kunde
Men den här namn gifna är nu alla för många år sedan dode -
jag har som barn set dem alla utom Ekström som var död,
långt för min tid, Men dödsregistret hade all tid frid i sitt
hus efter samtalen med prästen och kyrkan, Men hofde ej länge efter,
ty han var en mycket gammal man, då jag såg honom en

Tecknad af L. M. S.

Om den händelse nötycker om denna berättelse, så skrif så,
kommer jag i hög en till, Men den är i handskatad år
Ålder, den handlar om ett löj någ, skulle ha hänt i
Min för handhända för 2 hundra år sedan, gamla blekt som om
Men jag vill ej med gifna att ni sätter mitt fulla namn under
något badent som jag sänder eder, ty det skulle ju kunna
braxa mig litet, någon hafver som känner mannen på upp
gifnas personor, kunnat väl jag ej är någon yngling om mera.
Jag född år 1839 och fyller i år 77 år

14
Säg Ekströms fullt

Men sedan är Heingetorp
från Löfvedad

L. Ekström